

ὕγεινὴ) οὕτω καὶ σῶμα [τὸ] ὀπίσσω, μέλλον
 ὕγεινόν ἐστι τῷ ἐναντίῳ· ἔχοντος. δεῖ γὰρ ἢ μὴ
 ὑπερῆκεν μινδέν, ἢ τοῦτου ὡς πάρα ἀπαλ-
 λάττεται· καὶ δεῖ οὕτως ἔχειν, ὡς λαμβάνον
 διδιδίε ἐκκρίνειν τὴν σπείρωσιν, καὶ εἶναι κιν-
 ῆσι αἰεὶ, καὶ μὴ ἐπιτερεμεῖν. τὸ μὲν γὰρ μέ-
 νον, σίπεται, ὡς σπῆ καὶ ὕδωρ τὸ μὴ κινουμένον·
 σιπώμενον ἔννοσον ποιεῖ· τε ἔκκρινόμενον,
 πρὸς τῷ διασφαιρῶναι χειρίζεται. τῷ τού-
 τῳ πικνουμένης μὲν τῆς σαρκός, οὐ γίνεται· (ὡς
 σπῆ γὰρ ἐμφρετέονται οἱ πόροι) ἀπορροῦσθαι
 δὲ, συμβαίνει. διὸ καὶ οὐ δεῖ ἐν τῷ ἥλιῳ γυ-
 μνόν βαδίζειν (συνίσταται γὰρ ἡ σπῆ, καὶ
 κομίδῃ ὀπισθοστροφῆται. τὸ μὲν γὰρ ἐν τῷ ὕ-
 γεινῷ, διακρίνεται· τὸ δὲ ὀπίσσω, ἀπαλλάτ-
 τεται ἐξ ἀτμίζουμένων, ὡς σπῆ καὶ τὰ κρέα τὰ
 ὅτι τὰ τῶν ἐφθῶν μέλλον τὰ ἐν τῷ ὕγεινῷ ὄντι)
 οὐδὲ [δεῖ] τὰ σῆδη γυμναῖ ἔχοντα βαδίζειν
 ἐν ἥλιῳ (ἀπὸ γὰρ τῆ ἀρίστη ἀποδιδυμῶν τῆ
 σώματος ὁ ἥλιος φέρεται, ὃ ἡκιστα δεῖται
 ἀφαρέσεως) ἀλλὰ μέλλον τὰ ἐν τῷ ἔργον
 τῶν. ἐκεῖθεν μὲν οὐκ διὰ τὸ πόρρω εἶναι, ἐὰν
 μὴ καὶ πόνου, ἐκ ἔστιν ἰδῶσθαι ἀγῆν ἀπὸ τού-
 των ἔννοσον, διὰ τὸ πρὸς ἑαυτὸν εἶναι,
 τὸ ὕγεινῷ. διὰ τὸ ψυχθέντες ἀπὸ τῆς
 αὐτῆς θερμότητος καὶ ἰσχυρῶν μέλλον καὶ ἀλ-
 γουμένης, πόρρω διὰ τὴν πυκνότητά σῆγει ἢ
 σαρξ τὸ πορρωτάπον θερμῷ; δὲ ὁ μόλις δὲ
 ἐξελθὼν θερμότερος. ἢ βίαιος γίνεται [τῷ]
 θερμῷ ἢ ὀπίσσω, διὰ τὸ πεπιχθῆναι τῷ ψυ-
 χροῦσθαι τὸ σῶμα; ἢ διὰ τὸ ἀνεστραφῆναι
 σερραὶ τὴν σάρκα παρασκευάζουσιν; ἢ ὅτι
 διὰ τὴν πείραν τῆς θερμότητος ὀπίσσω
 νης, τὸ ὕγεινῷ καταδύσεται· πρὸς ἔννοσον
 τοῖς, ἢ σαρξ πείρα μὴ πυκνοῦται; ἀπα-
 τα δὲ ὅσα πλείονος πείρας τυγχάνει,
 πυκνοῦται καὶ σερραὶ γίνεται. θερμῶσι ἔννοσον
 τοῦτον ὄντι ὅτι πολλῶν. τὸ γὰρ σῆγει, ἢ πι-
 λός, ἢ ἀπὸ τῆς τοιούτων, ἐὰν μὲν ὕδωρ ἐ-
 πιχθῆς ἔλκε, ὕγεινῷ καὶ κλυδωνῶν διακρίνεται
 ἐὰν δὲ πλείονος πείρας πορρωτάπον, πυκνοῦται
 [τε καὶ σερραὶ] ταχέως, καὶ γλίχρα γί-
 νεται. 5 Διὰ τὸ ἀνεστραφῆναι μέλλον σαρκός
 καὶ ἐφθῶν; ἢ ὅτι οἱ μὲν ἐφθῶν, πε-
 ρεψῆσθαι τὴν σάρκα, καὶ ἐκπικρῶσθαι
 παρασκευάζουσιν· ἀλλὰ τὸ μὲν, συσείσθαι
 καὶ τῷ τῷ, ὅτι πολλῶν τῷ φασκῶν θερμῷ ὀπίσσω
 μὲν, παντελῶς λεπτοῦνόμενα, εἰς πνῶμα
 διακρίνεται; ἢ δὲ παλάμη, τῆ πείρα τὴν σάρκα
 ἀρραῖα καὶ δεικτικῶ αὐτῆς παρασκευάζει.

A salubre est: ita etiā corpus, quod spiratus
 est, sanitati opportunius cōstat. Aut enim
 nullam recrementum existeret, aut, quod
 extiterit, quā prius excernatur, dan-
 da opera est, corpūsque est semper ita re-
 gendum, ut simul atque excrementa ad-
 misit, habeat qua parte illud excernat, sit-
 que motui deditum, non quieti. Quod e-
 nim manet, putrescit modo aquae immo-
 tae, putrescens verò morbum committit: at
 B quod excernitur, antè quā vitietur, de-
 cedit. Hoc igitur ut corpore denso nun-
 quam contingit, (sit enim propè ut inuisi-
 bilia foramina claudantur) sic raro, solu-
 tōq, accedat necesse est. Quamobrè in so-
 le, nudo corpore minimè ambulandū est:
 C spissatur etenim caro, & concalescit, cor-
 pūsque parte interiore humidius redditur:
 quātum enim humoris refidet, aboletur:
 quātum intestinum est, manet intactum. Quae
 ratione carnes assae lixis humidiores
 sunt. Nec pectore quidem nudo ambulan-
 dum est: ita enim vis Solis corporis opti-
 mae parti condita adimet, quae nulla egeat
 demptione, sed inferna potius eam desit-
 derat. Inde igitur ut è remoto non nisi
 cum labore sudor educitur, hinc facile ob
 loci opportunitatē digeri potest. 5 Quam
 ob causam ubi perfricimus, eodem à ca-
 lore vehementius vrimum, atque dolemus?
 D Vtrum quòd caro sua densitate calorem
 interrumpētē coerct: quare plumbum
 calidius, quā lana est. An quia caloris
 transitio per vim agitur, quoniam corpus
 strictum à frigore constat. 6 Cur siccae
 fricationes carnis soliditatem moliantur?
 An quia caro perfrictione recalescit, hu-
 mor consumitur. Adde quòd caro perfric-
 cata densatur. Quae autem frictioem, at-
 tritioemque pleniorē experiuntur, om-
 nia maiorem in modum densari, reddi-
 que solida consueverunt: quod multis in
 rebus planè intelligi potest. Nam & fari-
 na, & terra, & reliqua generis eiusdem si
 aqua infusa trahas, humida titubabunt, &
 fluida: sed si plenius atteras, longiorē-
 que tractationem adhibeas, spissescunt,
 solidescunt, lentescuntque celeriter.
 7 Cur amplius frictio, quā cursus,
 F corpus implere potest? An quia cursus,
 carnem refrigerat, nec alimenti reddit
 capaciorem, sed pars in imum cōvertitur,
 pars à naturali calore penitus extenuata,
 transit in spiritum: at manus carnem per-
 mulcet, laxat, capacem alimoniam facit.